

Ο ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΜΑΙΓΚΡΕ ΚΑΙ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΝΕΚΡΗΣ ΚΟΠΕΛΑΣ MAIGRET

Σκηνοθεσία: Πατρίς Λεκόντ
Σενάριο: Πατρίς Λεκόντ, Ζερόμ Τονέρ
Ηθοποιοί: Ζεράρ Ντεπαρντιέ, Μελανί Μπερνιέ,
Ορόρ Κλεμάν, Ερβέ Πιερ.
Φωτογραφία: Ιβ Άντζελο
Μοντάζ: Ζοέλ Χακ
Μουσική: Μπρούνο Κουλέ
Χώρα: Γαλλία, Βέλγιο (Εγχρωμη)
Διάρκεια: 89΄

Πρώτη προβολή: 7.00 μ.μ.
Δεύτερη προβολή: 9.30 μ.μ.

Ελεύθερη, μα υποδειγματική μεταφορά ενός μυθιστορημάτων του Ζορζ Σιμενόν, δημιουργικά πιστή στη σκληρή, αντιρομαντική και κοινωνικά δεισδυτική οπτική του σπουδαίου συγγραφέα.

Σούπερ ατμοσφαιρική ταινία μυστηρίου που θ' αγαπηθεί από τους θαυμαστές του επιθεωρητή Μαιγκρέ και του Ζεράρ Ντεπαρντιέ, που τον υποδύεται. Το φιλμ αποτελεί την υποδειγματική μεταφορά του μυθιστορημάτων του Ζορζ Σιμενόν, αποδίδοντας εξαιρετικά την σκληρή, αντιρομαντική και κοινωνικά δεισδυτική οπτική του συγγραφέα.

Από τους πλέον πολυγραφείς μυθιστοριογράφους, ο Ζορζ Σιμενόν έχει εμπνεύσει σχεδόν 70 κινημα-

τογραφικές ταινίες, ανάμεσα τους και το εξαιρετικό "Monsieur Hire" (1989) του Πατρίς Λεκόντ ("Ο Εραστής της Κομμώτριας") με τους Μισέλ Μπλαν και Σαντρίν Μπονέρ. Ο ίδιος σκηνοθέτης διασκευάζει τώρα, με συνσεναριογράφο τον Ζερόμ Τονέρ ("Μια Καρδιά το Χειμώνα", "Οι Γυναίκες του Τελευταίου Ορόφου"), το "Ο Μαιγκρέ και η νεκρή κοπέλα", γραμμένο από τον Βέλγο συγγραφέα το 1954 και στο οποίο στηρίζονται τέσσερις τηλεταινίες.

Πρόκειται για μια ελεύθερη μεταφορά η οποία χρησιμοποιεί στοιχεία κι από άλλα βιβλία του Σιμενόν για να σκιαγραφήσει παραστατικότερα το πορτραίτο του σιωπηλού, αντισυμβατικών μεθόδων αστυνομικού, ακολουθεί όμως πιστότερα τη μυθιστορηματική πλοκή: μια άγνωστη νεαρή βρίσκεται νεκρή σε μια πλατεία του Παρισιού φορώντας ένα βραδινό φόρεμα. Για να οδηγηθεί ως το δολοφόνο, ο επιθεωρητής Μαιγκρέ θα πρέπει πρώτα να ανακαλύψει την ταυτότητά της. Προσπαθεί να συνθέσει τις τελευταίες μέρες της ζωής της και τελικά οδηγείται σε μια παριζιάνικη σοφίτα στην οποία ζούσε (άλλη) μια κοπέλα που είχε έρθει στη γαλλική πρωτεύουσα από την επαρχία.

Όπως τον Μαιγκρέ ενδιαφέρει πρωτίστως ο χαρακτήρας του θύματος, τον οποίο πρέπει να κατανοήσει για να διαλευκάνει το έγκλημα, έτσι και ο Πατρίς Λεκόντ εστιάζει στην ψυχολογία του ήρωά του, διαμέσου της οποίας περιγράφει ένα κυνικό, άσπλαγγο σύ-

μπαν, παραδομένο στο κυνήγι του χρήματος και της κοινωνικής καταξίωσης. Όσο λιτή και άσαρκη είναι η αφήγηση του Σιμενόν, τόσο σκληρή και αντιρομαντική είναι η ματιά του, την οποία αυτός ο “Μαιγκρέ” ταυτίζει με την επιβλητική, μοναχική και κουρασμένη φιγούρα του Ζεράρ Ντεπαρντιέ. Τυλιγμένος σε ένα βαρύ παλτό και ζωντανό κομμάτι ενός ψυχρού, σκουρόχρωμου ντεκόρ (το χειμερινό Παρίσι), **ο κορυφαίος Γάλλος ηθοποιός ενσαρκώνει χαμηλότονα, μα απόλυτα πειστικά, την άποψη ενός παλιού κόσμου απέναντι στις αξίες μιας καινούριας, κυρίαρχης πραγματικότητας.** Καινούριας, μα στενά δεμένης με διαχρονικά ανθρώπινα πάθη και αιωνίως αναπάντητα ηθικά διλήμματα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Μία νεαρή κοπέλα βρίσκεται νεκρή σε μια πλατεία του Παρισιού, φορώντας ένα βραδινό φόρεμα. Ο επιθεωρητής Μαιγκρέ θα πρέπει αρχικά να ανακαλύψει την ταυτότητα της κοπέλας και έπειτα να ανασυνθέσει τις τελευταίες μέρες της ζωής της, ώστε να βρει τον δολοφόνο.

Αν κάτι διαχωρίζει τον επιθεωρητή Μαιγκρέ, τον χαρακτήρα που έπλασε η πένα του Ζορζ Σιμενόν, από τον Ηρακλή Πουαρό της Άγκαθα Κρίστι, είναι ο στόχος που έχουν επιλύοντας μυστήρια. Τον Πουαρό τον μέλει να τιμωρηθεί ο ένοχος και να αποκατασταθεί η ισορροπία στον κόσμο, καθώς αντιλαμβάνεται τη δικαιοσύνη με έναν σχεδόν μεταφυσικό τρόπο, και συχνά στις ιστορίες της Άγκαθα Κρίστι, ανάμεσα στο θετικό και στο φυσικό δίκαιο, η Βρετανίδα συγγραφέας προκρίνει το δεύτερο. Για τον Μαιγκρέ έχει μεγάλη σημασία ο θύτης να κατονομάσει το κακό που έκανε και ιδανικά να δηλώσει μετάνοια. Από τη μια ο αγγλοσαξονικός κολασμός, από την άλλη ο γαλλικός σωφρονισμός.

Αυτή η θεώρηση γύρω από τη στοχοθεσία της απονομής δικαιοσύνης και το έγκλημα γίνεται εμφανής και στον Maigret του Πατρίς Λεκόντ, όπου ο επιθεωρητής Μαιγκρέ με τις κατάλληλες ερωτήσεις προτρέπει τον θύτη να μιλήσει γι’ αυτό που έκανε, να ομολογήσει την αμαρτία του και να αντιληφθεί την ηθική συντριβή του – στα βιβλία δεν το καταφέρνει πάντα. Μόνο που το συγκεκριμένο μυστήριο επηρεάζει σε προσωπικό επίπεδο τον επιθεωρητή. Το νεκρό κορίτσι του θυμίζει μια δική του απώλεια κι έτσι η ιστορία, αν και δεν είναι από τις πιο πολύπλοκες υποθέσεις που σκάρωσε ο Σιμενόν, αποκτά μια πρόσθετη συναισθηματική διάσταση.

Κι έπειτα είναι και η προσέγγιση του χαρακτήρα που διαφέρει. Ο Μαιγκρέ της ταινίας είναι ένας Μαιγκρέ κουρασμένος, είναι ο Μαιγκρέ του Γκαμπιέν στο λυκόφως της καριέρας του. Καταβεβλημένος από

όσα στερήθηκε και στέρησε στους άλλους μέσα στα προηγούμενα χρόνια, μοιάζει να αναζητά μάταια ένα είδος προσωπικής κάθαρσης. Τον ήρωα υποδύεται ένας **εξαιρετικός Ντεπαρντιέ** που μοιάζει να κουβαλά πάνω του όλο το βάρος του κόσμου, αντλώντας έμπνευση, ενδεχομένως, από οικεία κρίματα κι απώλειες.

Ο φαντασματικός επίλογος τη συνδέει με το υπόλοιπο έργο του Λεκόντ μέσω του μοτίβου της φαντασίωσης μιας δεύτερης ευκαιρίας, μιας άλλης ζωής. Κι αν ο Γάλλος δημιουργός δεν προσπαθούσε για ακόμα μια φορά μέσα στα τελευταία χρόνια να γίνει αρεστός στο σύγχρονο κοινό, θα είχε υπογράψει τη μεγάλη του επιστροφή, την οποία περιμένουμε από το *Confidences Trop Intimes* του 2004. Έστω κι έτσι, το Maigret συνιστά μια αξιόλογη και ευγενή προσθήκη τόσο στη φιλμογραφία του Γάλλου δημιουργού όσο και στο είδος του whodunit.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

PATRICE LECONTE

Σκηνοθέτης και Σεναριογράφος, γεννήθηκε το 1947 στο Παρίσι, Γαλλία. Για τις ταινίες του έχει κερδίσει ένα Βραβείο BAFTA, 19 Βραβεία και 38 Υποψηφιότητες.

Φιλμογραφία: Ο επιθεωρητής Μαιγκρέ και το μυστήριο της νεκρής κοπέλας (2022), *Salauds de pauvres* (2019), *Boutiques obscures* (TV Series, 2018), *Une nuit au Grévin* (TV Movie, 2015), *Μην ενοχλείτε παρακαλώ!* (2014), *Μια υπόσχεση* (2013), *Μπουτίκ για αυτόχειρες* (2012), *Voir la mer* (2011), *La guerre des miss* (2008), *Cinema16: European Short Films* (2007), *Trac* (Short, 2007), *Dix films pour en parler* (TV Series, 2006), *Mon meilleur ami* (2006), *Les bronzés 3: amis pour la vie* (2006), *Dogora - Ouvrons les yeux* (2004), *Confidences trop intimes* (2004), *Ο άνθρωπος του τρένου* (2002), *Ο δρόμος των αισθήσεων* (2002), *Félix et Lola* (2001), *Ο δήμιος του Σαιν Πιερ* (2000), *Το κορίτσι στη γέφυρα* (1999), *1 chance sur 2* (1998), *Ridicule* (1996), *Les grands ducs* (1996), *Lumière and Company* (1995), *Το άρωμα της Υβόννης* (1994), *Tango* (1993), *Ο τυμπανιστής του Μπολερό* (Short, 1992), *Contre l'oubli* (1991), *The King of Ads* (1991), *Ο εραστής της κομμώτριας* (1990), *Monsieur Hire* (1989), *Sueurs froides* (TV Series, 1988), *Tandem* (1987), *Les spécialistes* (1985), *Move along, there's nothing to see!* (1983), *Ma femme s'appelle reviens* (1982), *Viens chez moi, j'habite chez une copine* (1981), *Les bronzés font du ski* (1979), *Les bronzés* (1978), *Les vécés étaient fermés de l'intérieur* (1976), *La famille heureuse* (Famille Gazul) (Short, 1973), *Le laboratoire de l'angoisse* (Short, 1971), *L'espace vital* (Short).